

A HITCHIN-FÉLE RENDSZER ÉS TÜKÖRSZIMMETRIA

Szabó Szilárd

Budapesti Műszaki Egyetem
és

Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet

Integrálhatóság Nyári Iskola
Budapest, 2008. augusztus 30.

JELÖLÉSEK

- ▶ X : kompakt Riemann-felület, $g \geq 2$: X neme,
 $\text{Jac}(X) = \text{Pic}^0(X) \cong \mathbf{C}^{2g}/\Lambda$: X Jacobi-sokasága ($\Lambda \subset \mathbf{C}^{2g}$: a
periódus-rács)
- ▶ G : összefüggő redukív algebrai csoport \mathbf{C} felett (néha
 $\text{Gl}(r, \mathbf{C})$), $Z(G)$: G centruma, \mathfrak{g} : G Lie-algebrája
- ▶ K : egy maximális kompakt részcsoport G -ben,
 \mathfrak{k} : K Lie-algebrája
- ▶ $\mathcal{O}_X, \Omega_X^k, \Omega_X^1$: a holomorf függvények, a sima k -formák és a
holomorf 1-formák kévéje X felett
- ▶ $H^j(X, \mathcal{S})$: az \mathcal{S} kéve X feletti j -edik kohomológia-csoportja

KONNEXIÓK G -NYALÁBOKON

Legyen

$$p : E \rightarrow X$$

egy principális G -nyaláb X -en, jobb oldali hatással

$$R_g : E \rightarrow E.$$

Jelöljük V -vel TE “függőleges” disztribúcióját:

$$V_{(x,e)} = T(p^{-1}x).$$

KONNEXIÓK G -NYALÁBOKON

Legyen

$$p : E \rightarrow X$$

egy principális G -nyaláb X -en, jobb oldali hatással

$$R_g : E \rightarrow E.$$

Jelöljük V -vel TE “függőleges” disztribúcióját:

$$V_{(x,e)} = T(p^{-1}x).$$

Egy **konnexió** E -n az érintő-nyaláb egy

$$TE = V \oplus H$$

hasítása V és egy “vízszintes” H disztribúció összegébe, amely G -ekvivariáns: bármely $e \in E$ -re és $g \in G$ -re

$$H_{eg} = d(R_g)_e H_e.$$

INTEGRÁLHATÓSÁG

Egy D konnexió E -n **integrálható** ha a H disztribúció integrálható (azaz létezik egy fóliázás amelynek érintője minden e -ben H_e). Az (E, D) párost ekkor **lapos principális G -nyalábnak** nevezzük.

INTEGRÁLHATÓSÁG

Egy D konnexió E -n **integrálható** ha a H disztribúció integrálható (azaz létezik egy fóliázás amelynek érintője minden e -ben H_e). Az (E, D) párost ekkor **lapos principális G -nyalábnak** nevezzük. Tetszőleges trivializációban D előáll

$$D = d + a$$

alakban, ahol $a \in \Omega_X^1(U, \text{ad}(E))$. Ismert, hogy D akkor és csak akkor integrálható ha

$$da + a \wedge a = 0.$$

Itt a bal oldalon álló mennyiség független a trivializációtól, és D **görbületének** nevezzük, továbbá F_D -vel jelöljük.

KONNEXIÓK FELBONTÁSA

Legyen z egy lokális holomorf koordináta X -en. Ekkor az X feletti sima 1-formákat lokálisan generálja dz és $d\bar{z}$. Ez indukálja az 1-formák kévájének **Hodge-felbontását**:

$$\Omega_X^1 = \Omega_X^{1,0} \oplus \Omega_X^{0,1},$$

ahol $\Omega_X^{1,0}$ -et dz míg $\Omega_X^{0,1}$ -et $d\bar{z}$ generálja lokálisan.

KONNEXIÓK FELBONTÁSA

Legyen z egy lokális holomorf koordináta X -en. Ekkor az X feletti sima 1-formákat lokálisan generálja dz és $d\bar{z}$. Ez indukálja az 1-formák kévájének **Hodge-felbontását**:

$$\Omega_X^1 = \Omega_X^{1,0} \oplus \Omega_X^{0,1},$$

ahol $\Omega_X^{1,0}$ -et dz míg $\Omega_X^{0,1}$ -et $d\bar{z}$ generálja lokálisan.

Ekkor az a formát felbonthatjuk egyértelműen $a = a^{1,0}dz + a^{0,1}d\bar{z}$ alakban. Ez indukálja D felbontását:

$$D = \bar{\partial}^E + \nabla,$$

ahol

$$\bar{\partial}^E = d^{0,1} + a^{0,1}d\bar{z}$$

és

$$\nabla = d^{1,0} + a^{1,0}dz.$$

HOLOMORF KONNEXIÓK

Ekkor $\bar{\partial}^E$ meghatároz egy holomorf struktúrát E -n, és

$$[\bar{\partial}^E, \nabla] = 0.$$

Azaz

$$\nabla : \mathcal{O}_X(E) \rightarrow \Omega_X^1(E),$$

és ∇ teljesíti a Leibniz-formulát:

$$\nabla(f\sigma) = f\nabla(\sigma) + d^{1,0}(f)\sigma$$

minden f lokális holomorf függvényre és σ lokális holomorf szelésre.

HOLOMORF KONNEXIÓK

Ekkor $\bar{\partial}^E$ meghatároz egy holomorf struktúrát E -n, és

$$[\bar{\partial}^E, \nabla] = 0.$$

Azaz

$$\nabla : \mathcal{O}_X(E) \rightarrow \Omega_X^1(E),$$

és ∇ teljesíti a Leibniz-formulát:

$$\nabla(f\sigma) = f\nabla(\sigma) + d^{1,0}(f)\sigma$$

minden f lokális holomorf függvényre és σ lokális holomorf szelésre. Azt mondjuk, hogy ∇ egy **holomorf konnexió** a $\bar{\partial}^E$ holomorf struktúrára nézve.

IRREDUCIBILITÁS VEKTOR-NYALÁBOKRA

Legyen E egy holomorf $GL(r, \mathbf{C})$ -nyaláb X felett és ∇ egy holomorf konnexió E -n. Azt mondjuk, hogy ∇ **irreducibilis**, ha E -nek nem létezik ∇ -invariáns valódi holomorf résznyalábja.

IRREDUCIBILITÁS VEKTOR-NYALÁBOKRA

Legyen E egy holomorf $GL(r, \mathbf{C})$ -nyaláb X felett és ∇ egy holomorf konnexió E -n. Azt mondjuk, hogy ∇ **irreducibilis**, ha E -nek nem létezik ∇ -invariáns valódi holomorf résznyalábja.

Továbbá, ∇ **félig-egyszerű**, ha előáll irreducibilis konnexiók direkt összegeként.

A DE RHAM-MODULUSTÉR

Legyen E egy holomorf G -nyaláb X felett, $g \in H^0(X, \text{Ad}(E))$ tetszőleges globális holomorf szelése E endomorfizmus-nyalábjának és ∇ tetszőleges holomorf konnexió E -n. Ekkor g visszahúzással indukál egy $g \cdot \nabla$ konnexiót E -n. Azt mondjuk, hogy $g \cdot \nabla$ a ∇ konnexió g -vel vett **mérce-transzformáltja**.

A DE RHAM-MODULUSTÉR

Legyen E egy holomorf G -nyaláb X felett, $g \in H^0(X, \text{Ad}(E))$ tetszőleges globális holomorf szelése E endomorfizmus-nyalábjának és ∇ tetszőleges holomorf konnexió E -n. Ekkor g visszahúzással indukál egy $g \cdot \nabla$ konnexiót E -n. Azt mondjuk, hogy $g \cdot \nabla$ a ∇ konnexió g -vel vett **mérce-transzformáltja**.

Gauss-Bonnet:

$$\text{deg}(E) = \int_X \text{tr}(F_D) = 0.$$

A DE RHAM-MODULUSTÉR

Legyen E egy holomorf G -nyaláb X felett, $g \in H^0(X, \text{Ad}(E))$ tetszőleges globális holomorf szelése E endomorfizmus-nyalábjának és ∇ tetszőleges holomorf konnexió E -n. Ekkor g visszahúzással indukál egy $g \cdot \nabla$ konnexiót E -n. Azt mondjuk, hogy $g \cdot \nabla$ a ∇ konnexió g -vel vett **mérce-transzformáltja**.

Gauss-Bonnet:

$$\text{deg}(E) = \int_X \text{tr}(F_D) = 0.$$

Jelöljük $\mathcal{M}_{\text{dR}}^s(X, G)$ -vel az E -n értelmezett stabil holomorf konnexiók halmazát mérce-ekvivalencia erejéig valamely 0-fokú E nyalábra.

A DE RHAM-MODULUSTÉR, II.

TÉTEL (N. NITSURE)

$\mathcal{M}_{\text{dR}}^s(X, G)$ egy $\dim(G)(2g - 2) + 2 \dim(Z(G))$ -dimenziós kvázi-projektív algebrai sokaság. Többek között, létezik rajta egy természetes (g, I, ω_I) Kähler-struktúra.

AZ ABEL-FÉLE ESET

Legyen $G = \mathbf{C}^*$, ekkor E csak a triviális principális \mathbf{C}^* -nyaláb lehet. E egy τ globális trivialisációja indukál egy D_0 lapos referencia-konnexiót: $D_0(f\tau) = d(f)\tau$ minden f függvényre. Ekkor minden D konnexió felírható mint

$$D = D_0 + a,$$

ahol $a \in \Omega^1(X, \mathbf{C})$ egy \mathbf{C} -értékű sima 1-forma X felett. A τ trivialisációban tehát

$$D = d + a.$$

Ezért D görbülete da , tehát D pontosan akkor lapos, ha $da = 0$. Mivel E minden valódi résznyalábja 0 rangú, ezért E -n minden konnexió irreducibilis.

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

A mérce-transzformációk halmaza az $\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)$ globális nemeltűnő függvények halmaza. Ez előáll mint

$$\Omega^0(X, \mathbf{C}^*) = (\Omega^0(X, \mathbf{C}^*))^0 \times \pi_0(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)).$$

Továbbá $\pi_0(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)) \cong H^1(X, \mathbf{Z})$ és $(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*))^0 = \Omega^0(X, \mathbf{C})$ az exponenciális leképezésen keresztül. Egy $g = \exp(f)$ null-homotóp mérce-transzformáció a $d + a$ konnexión a

$$g \cdot (d + a) = d + a - df$$

képlettel hat.

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

A mérce-transzformációk halmaza az $\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)$ globális nemeltűnő függvények halmaza. Ez előáll mint

$$\Omega^0(X, \mathbf{C}^*) = (\Omega^0(X, \mathbf{C}^*))^0 \times \pi_0(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)).$$

Továbbá $\pi_0(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*)) \cong H^1(X, \mathbf{Z})$ és $(\Omega^0(X, \mathbf{C}^*))^0 = \Omega^0(X, \mathbf{C})$ az exponenciális leképezésen keresztül. Egy $g = \exp(f)$ null-homotóp mérce-transzformáció a $d + a$ konnexión a

$$g \cdot (d + a) = d + a - df$$

képlettel hat.

Ezért

$$\mathcal{M}_{\text{dR}}^s(X, \mathbf{C}^*) = \frac{\{a \in \Omega^1(X, \mathbf{C}) \mid da = 0\}}{\{df \mid f \in \Omega^0(X, \mathbf{C})\} \times H^1(X, \mathbf{Z})},$$

tehát $\mathcal{M}_{\text{dR}}^s(X, \mathbf{C}^*) = H^1(X, \mathbf{C})/H^1(X, \mathbf{Z}) \cong \mathbf{C}^{2g}/\mathbf{Z}^{2g}$.

METRIKÁK PRINCIPÁLIS NYALÁBOKON

Legyen E egy principális G -nyaláb X felett. Egy h **metrika** E -n egy globális szelése az E/K homogén nyalábnak, azaz a struktúra-csoport egy redukciója K -ra.

PÉLDA

A $G = \mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ esetben a maximális kompakt $K = \mathrm{U}(r)$. Egy metrika egy E principális $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ -nyalábon egy Hermite-féle metrika az E -hez és a $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ kanonikus reprezentációjához tartozó vektornyalábon.

HARMONIKUS METRIKA

Legyen (E, D) egy lapos G -nyaláb X felett. Jelölje \tilde{X} az X univerzális fedőfelületét, amin létezik egy természetes $\pi_1(X)$ -hatás. Ugyanakkor $\pi_1(X)$ hat a G/K homogén téren is a D -hez tartozó monodrómia-hatáson keresztül. Ezért egy metrikát tekinthetünk úgy, mint egy $\pi_1(X)$ -ekvivariáns

$$\tilde{h} : \tilde{X} \rightarrow G/K$$

leképezést.

HARMONIKUS METRIKA

Legyen (E, D) egy lapos G -nyaláb X felett. Jelölje \tilde{X} az X univerzális fedőfelületét, amin létezik egy természetes $\pi_1(X)$ -hatás. Ugyanakkor $\pi_1(X)$ hat a G/K homogén téren is a D -hez tartozó monodrómia-hatáson keresztül. Ezért egy metrikát tekinthetünk úgy, mint egy $\pi_1(X)$ -ekvivariáns

$$\tilde{h} : \tilde{X} \rightarrow G/K$$

leképezést.

DEFINÍCIÓ

Egy h metrika **harmonikus**, ha a \tilde{h} mint Riemann-sokaságok közötti leképezés harmonikus.

HARMONIKUS METRIKA, II.

TÉTEL (C. CORLETTE – S. DONALDSON)

(E, D) -n akkor és csak akkor létezik harmonikus metrika, ha félig egyszerű. Továbbá, ha (E, D) irreducibilis, akkor a harmonikus metrika egy $Z(G)$ -beli elem erejéig egyértelműen meghatározott.

HOLOMORF ÉRTELMEZÉS

Tekintsük a \mathfrak{g} Lie-algebra egy Cartan-felbontását:

$$\mathfrak{g} = \mathfrak{k} \oplus \mathfrak{m},$$

és jelöljük σ -val a Cartan-involúciót \mathfrak{g} -n:

$$\sigma|_{\mathfrak{k}} = 1, \quad \sigma|_{\mathfrak{m}} = -1.$$

Legyen h egy metrika E -n és bontsuk fel a konnexit $D = D^+ + \Phi$ alakban, ahol D^+ egy konnexit amely megörzi h -t és Φ egy \mathfrak{m} -értékű 1-forma. Végül, jelöljük $\bar{\partial}^{\mathcal{E}}$ -vel D^+ Hodge-felbontásbeli $(0, 1)$ -részét. Ekkor $\bar{\partial}^{\mathcal{E}}$ meghatároz egy holomorf struktúrát az E nyalábon, amely különbözik a D által értelmezett holomorf struktúrától.

HOLOMORF ÉRTELMEZÉS, II.

Bontsuk fel továbbá Φ -t a

$$\Phi = \theta + \overline{\sigma(\theta)}$$

alakban, ahol θ egy $\text{ad}(E)$ -értékű 1-forma, és a második tag $\sigma(\theta)$ konjugáltja mint 1-forma. Ekkor h harmonikus pontosan akkor, ha

$$\bar{\partial}^{\mathcal{E}} \theta = 0.$$

HOLOMORF ÉRTELMEZÉS, II.

Bontsuk fel továbbá Φ -t a

$$\Phi = \theta + \overline{\sigma(\theta)}$$

alakban, ahol θ egy $\text{ad}(E)$ -értékű 1-forma, és a második tag $\sigma(\theta)$ konjugáltja mint 1-forma. Ekkor h harmonikus pontosan akkor, ha

$$\bar{\partial}^{\mathcal{E}} \theta = 0.$$

Továbbá, az eredeti D konnexió akkor és csak akkor lapos, ha teljesül

$$F_{D^+} - [\theta, \overline{\sigma(\theta)}] = 0.$$

Ezt a két egyenletet **Hitchin komplex** illetve **valós** egyenletének hívjuk.

HIGGS-NYALÁBOK ÉS STABILITÁS

Legyen \mathcal{E} egy holomorf G -nyaláb X felett. Egy $\theta \in \Omega_X^1(X, \text{ad}(\mathcal{E}))$ holomorf endomorfizmus-értékű 1-formát \mathcal{E} -n **Higgs-mezőnek** nevezünk. Az (\mathcal{E}, θ) párost ekkor **Higgs-nyalábnak** nevezzük.

HIGGS-NYALÁBOK ÉS STABILITÁS

Legyen \mathcal{E} egy holomorf G -nyaláb X felett. Egy $\theta \in \Omega_X^1(X, \text{ad}(\mathcal{E}))$ holomorf endomorfizmus-értékű 1-formát \mathcal{E} -n **Higgs-mezőnek** nevezünk. Az (\mathcal{E}, θ) párost ekkor **Higgs-nyalábnak** nevezzük. Legyen $G = \text{Gl}(r, \mathbf{C})$, és \mathcal{E} egy holomorf $\text{Gl}(r, \mathbf{C})$ -nyaláb X felett. Ekkor a

$$\mu(\mathcal{E}) = \frac{\text{deg } \mathcal{E}}{\text{rang } \mathcal{E}}$$

számot \mathcal{E} **meredekségének** hívjuk.

Azt mondjuk, hogy (\mathcal{E}, θ) **stabil**, ha \mathcal{E} minden \mathcal{F} valódi θ -invariáns résznyalábjára teljesül

$$\mu(\mathcal{F}) < \mu(\mathcal{E}).$$

Továbbá, (\mathcal{E}, θ) **poli-stabil** ha előáll azonos meredekségű stabil Higgs-nyalábok direkt összegeként.

STABILITÁS ÁLTALÁNOS CSOPORTRA

Tetszőleges csoportra hasonlóképpen értelmezhető a stabilitás-fogalom: ekkor az $\text{ad}(\mathcal{E})$ vektor-nyalábon indukált Higgs-mező stabilitását értjük alatta.

HERMITE-EINSTEIN METRIKÁK

Legyen h egy metrika \mathcal{E} -n, és jelöljük D^+ -vel a h -hoz és $\bar{\partial}^{\mathcal{E}}$ -hez tartozó Chern-konexiót. Azt mondjuk, hogy h teljesíti a **Hermite-Einstein** egyenletet, ha

$$F_{D^+} - [\theta, \overline{\sigma(\theta)}] = 0.$$

HERMITE-EINSTEIN METRIKÁK

Legyen h egy metrika \mathcal{E} -n, és jelöljük D^+ -vel a h -hoz és $\bar{\partial}^{\mathcal{E}}$ -hez tartozó Chern-konexiót. Azt mondjuk, hogy h teljesíti a **Hermite-Einstein** egyenletet, ha

$$F_{D^+} - [\theta, \overline{\sigma(\theta)}] = 0.$$

TÉTEL (N. HITCHIN, C. SIMPSON)

Egy (\mathcal{E}, θ) Higgs-nyalábon akkor és csak akkor létezik Hermite-Einstein metrika, ha (\mathcal{E}, θ) poli-stabil. Továbbá, ha (\mathcal{E}, θ) stabil akkor a Hermite-Einstein metrika egy $Z(G)$ -beli elem erejéig egyértelmű.

A DOLBEAULT-MODULUSTÉR

Legyen (\mathcal{E}, θ) egy Higgs-nyaláb X felett és $g \in H^0(X, \mathcal{E})$ egy globális holomorf endomorfizmusa \mathcal{E} -nek. Ekkor

$$g \cdot \theta = g\theta g^{-1}$$

is egy Higgs-mező $g^*\mathcal{E}$ -n. A $(g^*\mathcal{E}, g \cdot \theta)$ párt θ g -vel vett **mérce-transzformáltjának** nevezzük.

A DOLBEAULT-MODULUSTÉR

Legyen (\mathcal{E}, θ) egy Higgs-nyaláb X felett és $g \in H^0(X, \mathcal{E})$ egy globális holomorf endomorfizmusa \mathcal{E} -nek. Ekkor

$$g \cdot \theta = g\theta g^{-1}$$

is egy Higgs-mező $g^*\mathcal{E}$ -n. A $(g^*\mathcal{E}, g \cdot \theta)$ párt θ g -vel vett **mérce-transzformáltjának** nevezzük.

Legyen

$$\mathcal{M}_{\text{Dol}}^S(X, G)$$

az (\mathcal{E}, θ) Higgs-nyalábok halmaza mérce-transzformáció erejéig, valamely 0-fokú \mathcal{E} holomorf G -nyalábra.

A DOLBEAULT-MODULUSTÉR, II.

TÉTEL (N. HITCHIN)

$\mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, G)$ egy $\dim(G)(2g - 2) + 2 \dim(Z(G))$ -dimenziós kvázi-projektív algebrai sokaság. Többek között, létezik rajta egy természetes (g, J, ω_J) Kähler-struktúra.

A HITCHIN-MODULUSTÉR

Legyen E_K egy K -principális nyaláb X felett és E az indukált G -principális nyaláb. Legyen

$$\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, K)$$

az olyan (\mathcal{E}, θ) párosok halmaza, amelyek teljesítik a

$$F_{D^+} - [\theta, \overline{\sigma(\theta)}] = 0, \quad \bar{\partial}^{\mathcal{E}} \theta = 0$$

valós és komplex Hitchin-egyenleteket, $\text{Ad}(E_K)$ -beli mérce-transzformációk erejéig.

A HITCHIN-MODULUSTÉR

Legyen E_K egy K -principális nyaláb X felett és E az indukált G -principális nyaláb. Legyen

$$\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, K)$$

az olyan (\mathcal{E}, θ) párosok halmaza, amelyek teljesítik a

$$F_{D^+} - [\theta, \overline{\sigma(\theta)}] = 0, \quad \bar{\partial}^{\mathcal{E}} \theta = 0$$

valós és komplex Hitchin-egyenleteket, $\text{Ad}(E_K)$ -beli mérce-transzformációk erejéig.

TÉTEL (N. HITCHIN)

$\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, K)$ mint \mathbf{R} -analitikus sokaság megegyezik $\mathcal{M}_{\text{dR}}^s(X, G)$ -vel és $\mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, G)$ -vel is. Az I és J komplex struktúrák teljesítik az $IJ = -JI$ relációt.

HIPER-KÄHLER ÉS KOMPLEX SZIMPLEKTIKUS

Egy olyan sima sokaságot, amelyen létezik két (g, I, ω_I) és (g, J, ω_J) Kähler-struktúra amelyek komplex szorzásaira teljesül $IJ = -JI$, **hiper-Kähler sokaságnak** nevezünk. Tehát, az I, J de Rham és Dolbeault komplex struktúrák ellátják $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, K)$ -t egy hiper-Kähler struktúrával.

HIPER-KÄHLER ÉS KOMPLEX SZIMPLEKTIKUS

Egy olyan sima sokaságot, amelyen létezik két (g, I, ω_I) és (g, J, ω_J) Kähler-struktúra amelyek komplex szorzásaira teljesül $IJ = -JI$, **hiper-Kähler sokaságnak** nevezünk. Tehát, az I, J de Rham és Dolbeault komplex struktúrák ellátják $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, K)$ -t egy hiper-Kähler struktúrával.

Legyen

$$K = IJ,$$

és $u \in \{I, J, K\}$ -ra

$$\omega_u = g(u., .).$$

Legyen továbbá

$$\Omega_I = \omega_J + i\omega_K, \quad \Omega_J = \omega_K - i\omega_I.$$

Ekkor Ω_u egy u -holomorf komplex szimplektikus struktúra.

KARAKTERISZTIKUS POLINOM

Legyen $G = \mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ és (\mathcal{E}, θ) egy $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ -Higgs nyaláb X felett. A Higgs-mezőt tekintsük egy

$$\theta : \mathcal{E} \rightarrow \mathcal{E} \otimes K_X$$

leképezésnek, ahol K_X az X kanonikus nyalábját jelöli. Ekkor θ **karakterisztikus polinomja** a $t \in K_X$ változóban

$$\chi_\theta(t) = \det(\theta + t \mathrm{id}_\mathcal{E}) = t^r + a_1(x)t^{r-1} + \cdots + a_{r-1}(x)t + a_r(x)$$

valamely $a_j \in H^0(X, K_X^{\otimes j})$ szelésekre.

HITCHIN-FIBRÁLÁS A MODULUSTÉREN

DEFINÍCIÓ

A

$$H : \mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, \text{Gl}(r, \mathbf{C})) \rightarrow \bigoplus_{j=1}^r H^0(X, K_X^{\otimes j})$$
$$(\mathcal{E}, \theta) \mapsto (a_1, \dots, a_r)$$

leképezést $\mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, \text{Gl}(r, \mathbf{C}))$ **Hitchin-leképezésének**, az affin képteret a leképezés **alpjának** nevezzük. Az alap egy rögzített bázisában H komponenseit H_1, \dots, H_d -vel jelöljük.

HITCHIN-FIBRÁLÁS, II.

Tetszőleges G struktúra-csoport esetén válasszunk a \mathfrak{g} feletti ad-invariáns polinomoknak egy p_1, \dots, p_k bázisát, és legyen $d_j = \deg(p_j)$. Ekkor minden θ Higgs-mezőre pontonként alkalmazva a polinomokat kapjuk a

$$H : \mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, G) \rightarrow \bigoplus_{j=1}^k H^0(X, K_X^{\otimes d_j})$$

$$(\mathcal{E}, \theta) \mapsto (p_1(\theta(x)), \dots, p_k(\theta(x)))$$

mérce-invariáns Hitchin-leképezést.

PÉLDA

$G = \text{Sl}(r, \mathbf{C})$ esetén egy Higgs-nyaláb egy olyan (\mathcal{E}, θ) páros, ahol \mathcal{E} determináns-nyalábja rögzített és $\text{tr}(\theta) = 0$. Tehát, itt a leképezés alapja $\bigoplus_{j=2}^r H^0(X, K_X^{\otimes j})$.

AZ INTEGRÁLHATÓ RENDSZER

TÉTEL (N. HITCHIN)

A H leképezés az $\mathcal{M}_{\text{Dol}}^S(X, G)$ téren egy algebrailag teljesen integrálható Hamilton-féle rendszert alkot. Azaz:

- ▶ *A leképezés alapjának d dimenziója megegyezik $\frac{1}{2} \dim(\mathcal{M}_{\text{Dol}}^S(X, G))$ -vel.*
- ▶ *H_1, \dots, H_d az Ω_J komplex szimplektikus struktúrára nézve Poisson-kommutálnak.*
- ▶ *$dH_1 \wedge \dots \wedge dH_d$ majdnem mindenhol nemeltűnő.*
- ▶ *A leképezés fibrumai majdnem minden pontban d -dimenziós Abel-féle sokaságok nyílt halmazai, az X_{H_1}, \dots, X_{H_d} Hamilton-féle vektormezők pedig lineárisak.*

AZ ABEL-FÉLE ESET

Legyen E egy triviális principális \mathbf{C}^* -nyaláb X felett. Ekkor $\deg(E) = 0$, és az E -n értelmezett holomorf struktúrákat ekvivalencia erejéig a $\text{Jac}(X) \cong T^{2g}$ Jacobi-sokaság paraméterezi. Rögzített \mathcal{E} holomorf vonal-nyalábon egy θ Higgs-mező egy holomorf 1-forma: $\theta \in H^0(X, \Omega_X^1)$. Minden Higgs-nyaláb stabil. Ismert, hogy

$$T_{\mathcal{E}} \text{Jac}(X) \cong H^{0,1}(X, \mathbf{C}),$$

ami a Serre dualitás miatt izomorf $H^{1,0}(X, \mathbf{C})^*$ -val. Tehát,

$$\mathcal{M}_{\text{Dol}}^s(X, G) \cong T^* \text{Jac}(X),$$

a Liouville holomorf-szimplektikus struktúrával: ha q^1, \dots, q^g holomorf koordináták $\text{Jac}(X)$ -en és p_1, \dots, p_g a duális koordináták $T_{q^1, \dots, q^g}^* \text{Jac}(X)$ -en, akkor

$$\Omega_J = \sum dq^j \wedge dp_j.$$

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

A Hitchin-leképezés

$$H : T^* \text{Jac}(X) \rightarrow H^{1,0}(X, \mathbf{C}),$$
$$(q^1, \dots, q^g, p_1, \dots, p_g) \mapsto (p_1, \dots, p_g)$$

fibrumai $\text{Jac}(X)$ -szel izomorf holomorf Lagrange-féle tóruszok (J, Ω_J) -re nézve. A $H_j = p_j$ -hez rendelt X_{H_j} Hamilton-féle vektormező $\text{Jac}(X)$ -en $\frac{\partial}{\partial q^j}$.

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

A Hitchin-leképezés

$$H : T^* \text{Jac}(X) \rightarrow H^{1,0}(X, \mathbf{C}),$$
$$(q^1, \dots, q^g, p_1, \dots, p_g) \mapsto (p_1, \dots, p_g)$$

fibrumai $\text{Jac}(X)$ -szel izomorf holomorf Lagrange-féle tóruszok (J, Ω_J) -re nézve. A $H_j = p_j$ -hez rendelt X_{H_j} Hamilton-féle vektormező $\text{Jac}(X)$ -en $\frac{\partial}{\partial q^j}$.

Topologikusan

$$T^* \text{Jac}(X) \cong (S^1)^{2g} \times \mathbf{R}^{2g} \cong (S^1 \times \mathbf{R}_+)^{2g} = (\mathbf{C}^*)^{2g}$$

az exponenciális leképezésen keresztül, és az I komplex struktúra a \mathbf{C}^* -komponenseket hagyja invariánsan.

AZ ABEL-FÉLE ESET

Rögzítsünk egy $x_0 \in X$ pontot. Ekkor kapunk egy izomorfizmust:

$$\mathrm{Pic}^0(X) \cong \mathrm{Pic}^1(X).$$

Továbbá, az

$$\begin{aligned} i : X &\rightarrow \mathrm{Jac}(X) \\ x &\mapsto \mathcal{O}_X(x - x_0) \end{aligned}$$

Abel-Jacobi leképezés indukál egy

$$\pi_1^{ab}(X, x_0) \cong \pi_1(\mathrm{Jac}(X)) \cong \mathbf{Z}^{2g},$$

izomorfizmust, ahonnan pedig

$$\begin{aligned} \mathcal{M}_{\mathrm{dR}}(X, \mathbf{C}^*) &\cong \mathcal{R}(\pi_1(\mathrm{Jac}(X)), \mathbf{C}^*) \cong (\mathbf{C}^*)^{2g} \\ D &\mapsto F_D. \end{aligned}$$

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

Legyen

$$H_1 = \{(x, L, L(x))\} \subset X \times \text{Jac}(X) \times \text{Jac}(X),$$

a következő vetítésekkel:

$$\pi_3(x, L, L(x)) = L(x) \quad \pi_{12}(x, L, L(x)) = (x, L).$$

AZ ABEL-FÉLE ESET, II.

Legyen

$$H_1 = \{(x, L, L(x))\} \subset X \times \text{Jac}(X) \times \text{Jac}(X),$$

a következő vetítésekkel:

$$\pi_3(x, L, L(x)) = L(x) \quad \pi_{12}(x, L, L(x)) = (x, L).$$

Legyen

$$\begin{aligned} \mathcal{H}_1 : \mathcal{R}(\pi_1(\text{Jac}(X)), \mathbf{C}^*) &\rightarrow \mathcal{R}(\pi_1(X \times \text{Jac}(X)), \mathbf{C}^*) \\ F &\mapsto (\pi_{12})_* \pi_3^* F \end{aligned}$$

az 1-rangú **Hecke-operátor**.

ÁLLÍTÁS

Ekkor minden $D \in \mathcal{M}_{\text{dR}}(X, \mathbf{C})$ -re F_D egy **Hecke-sajátkéve** D sajátértékkel, azaz $\mathcal{H}_1(F_D) \cong D \boxtimes F_D$.

A MAGASABB RANGÚ ESET

Legyen $G = \mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ és nevezzük $\mathcal{M}(X, G)$ -nek az E -n értelmezett holomorf nyalábok modulusterét valamely E principális G -nyalábra. Legyen most minden $1 \leq i \leq r$ -re

$$H_r^i = \{(x, L, L')\} \subset X \times \mathcal{M}(X, G) \times \mathcal{M}(X, G),$$

ahol

$$0 \rightarrow L \rightarrow L' \rightarrow \bigoplus^i \mathbf{C}_x \rightarrow 0.$$

A MAGASABB RANGÚ ESET

Legyen $G = \mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ és nevezzük $\mathcal{M}(X, G)$ -nek az E -n értelmezett holomorf nyalábok modulusterét valamely E principális G -nyalábra. Legyen most minden $1 \leq i \leq r$ -re

$$H_r^i = \{(x, L, L')\} \subset X \times \mathcal{M}(X, G) \times \mathcal{M}(X, G),$$

ahol

$$0 \rightarrow L \rightarrow L' \rightarrow \bigoplus^i \mathbf{C}_x \rightarrow 0.$$

Hasonlóan \mathcal{H}_1 -hez, értelmezhető a

$$\mathcal{H}_r^i : D^b(\mathcal{M}(X, E)) \rightarrow D^b(X \times \mathcal{M}(X, E))$$

Hecke-operátor, ahol D^b a \mathcal{D} -modulusok derivált kategóriája.

A MAGASABB RANGÚ ESET, II.

Legyen D egy irreducibilis lapos $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ -konnexió X -en. Azt mondjuk, hogy $F \in D^b(\mathcal{M}(X, G))$ egy **Hecke-sajátkéve** D sajátértékkel, ha minden i -re

$$\mathcal{H}_r^i(F) \cong (\wedge^i D) \boxtimes F.$$

A MAGASABB RANGÚ ESET, II.

Legyen D egy irreducibilis lapos $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ -konnexió X -en. Azt mondjuk, hogy $F \in D^b(\mathcal{M}(X, G))$ egy **Hecke-sajátkéve** D sajátértékkel, ha minden i -re

$$\mathcal{H}_r^i(F) \cong (\wedge^i D) \boxtimes F.$$

TÉTEL (FRENKEL-GAITSGORY-VILONEN)

Minden D irreducibilis lapos $\mathrm{Gl}(r, \mathbf{C})$ -konnexióra létezik egy F_D irreducibilis Hecke-sajátkéve $\mathcal{M}(X, G)$ -n D sajátértékkel.

FIZIKAI INTERPRETÁCIÓ

Hitchin-fibrálás: $T^*\mathcal{M}(X, G) \subset \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ nyílt részhalmaz.

FIZIKAI INTERPRETÁCIÓ

Hitchin-fibrálás: $T^*\mathcal{M}(X, G) \subset \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ nyílt részhalmaz.

A -modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$, szimplektikus struktúra: ω_K ;

\mathcal{D} -modulusok $\mathcal{M}(X, G)$ -n \iff A -hártyák $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ -en;

Hecke-operátor \iff 't Hooft-operátor;

Hecke-sajátkéve \iff mágneses sajtáthártya.

FIZIKAI INTERPRETÁCIÓ

Hitchin-fibrálás: $T^*\mathcal{M}(X, G) \subset \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ nyílt részhalmaz.

A -modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$, szimplektikus struktúra: ω_K ;

\mathcal{D} -modulusok $\mathcal{M}(X, G)$ -n \leftrightarrow A -hártyák $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ -en;

Hecke-operátor \leftrightarrow 't Hooft-operátor;

Hecke-sajátkéve \leftrightarrow mágneses sajtáthártya.

B -modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G)$, komplex struktúra: I ;

$(E, D) \in \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G) \cong \mathcal{M}_{\text{dR}}(X, {}^L G) \leftrightarrow B$ -hártya.

FIZIKAI INTERPRETÁCIÓ

Hitchin-fibrálás: $T^*\mathcal{M}(X, G) \subset \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ nyílt részhalmaz.

A -modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$, szimplektikus struktúra: ω_K ;

\mathcal{D} -modulusok $\mathcal{M}(X, G)$ -n \longleftrightarrow A -hártyák $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ -en;

Hecke-operátor \longleftrightarrow 't Hooft-operátor;

Hecke-sajátkéve \longleftrightarrow mágneses sajátártya.

B -modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G)$, komplex struktúra: I ;

$(E, D) \in \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G) \cong \mathcal{M}_{\text{dR}}(X, {}^L G) \longleftrightarrow B$ -hártya.

T -dualitás: B -hártya $(E, D) \mapsto A$ -mágneses sajátártya F_D ;

FIZIKAI INTERPRETÁCIÓ

Hitchin-fibrálás: $T^*\mathcal{M}(X, G) \subset \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ nyílt részhalmaz.

A-modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$, szimplektikus struktúra: ω_K ;

\mathcal{D} -modulusok $\mathcal{M}(X, G)$ -n \longleftrightarrow A-hártyák $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, G)$ -en;

Hecke-operátor \longleftrightarrow 't Hooft-operátor;

Hecke-sajátkéve \longleftrightarrow mágneses sajátártya.

B-modell: $\mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G)$, komplex struktúra: I ;

$(E, D) \in \mathcal{M}_{\text{Hit}}(X, {}^L G) \cong \mathcal{M}_{\text{dR}}(X, {}^L G) \longleftrightarrow$ B-hártya.

T-dualitás: B-hártya $(E, D) \mapsto$ A-mágneses sajátártya F_D ;

Geometriai Langlands \longleftrightarrow 4-d elektromos-mágneses dualitás!

LANGLANDS-DUALITÁS

Legyen $(\mathfrak{z}^\vee \oplus \mathfrak{h}^\vee, X, R)$ a G gyökrendszere, ahol

- ▶ \mathfrak{z} a \mathfrak{g} centruma
- ▶ \mathfrak{h} a \mathfrak{g} félig-egyszerű részének egy Cartan-részalgebrája
- ▶ $X \subset \mathfrak{z}^\vee \oplus \mathfrak{h}^\vee$ a G megfelelő maximális tóruszának karakter-rácsa
- ▶ $R \subset \mathfrak{h}^\vee$ pedig a gyökök halmaza.

Egy összefüggő redukzív algebrai csoportot egyértelműen meghatároz a gyökrendszere.

LANGLANDS-DUALITÁS

Legyen $(\mathfrak{z}^\vee \oplus \mathfrak{h}^\vee, X, R)$ a G gyökrendszere, ahol

- ▶ \mathfrak{z} a \mathfrak{g} centruma
- ▶ \mathfrak{h} a \mathfrak{g} félig-egyszerű részének egy Cartan-részalgebrája
- ▶ $X \subset \mathfrak{z}^\vee \oplus \mathfrak{h}^\vee$ a G megfelelő maximális tóruszának karakter-rácsa
- ▶ $R \subset \mathfrak{h}^\vee$ pedig a gyökök halmaza.

Egy összefüggő redukzív algebrai csoportot egyértelműen meghatároz a gyökrendszere.

DEFINÍCIÓ

A G csoport **Langlands-duálisa** az a ${}^L G$ csoport, amely gyökrendszere $(\mathfrak{z} \oplus \mathfrak{h}, X^\vee, R^\vee)$.

NÉHÁNY LANGLANDS-DUÁLIS PÁR

PÉLDA

- ▶ $G = \mathrm{GL}(r, \mathbf{C}), {}^L G = \mathrm{GL}(r, \mathbf{C})$.
- ▶ $G = \mathrm{SL}(r, \mathbf{C}), {}^L G = \mathrm{PGL}(r, \mathbf{C})$.
- ▶ $G = \mathrm{SO}(2r + 1, \mathbf{C}), {}^L G = \mathrm{Sp}(2r, \mathbf{C})$.
- ▶ $G = G_2, {}^L G = G_2$.
- ▶ ${}^L({}^L G) \cong G$.
- ▶ $Z(G) \cong \pi_1({}^L G)$ minden félig-egyszerű G -re.